

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/676/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611200380
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1611200380.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ F. S., Q. U. Š. Č.. XXX, 2/ T. S., Q. U. Š. Č.. XXX, proti odporcom: 1/ T. L. W., U. Okresného P. L., 2/ I. L. Š., bytom U., Q. D. L. U. U. P. P., a.s., 3/ L. T., Q. P. A. Okresného P. L., 4/ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova č. 48, Bratislava, o zaplatenie 2.287,37 eur, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 2.júna 2014, č.k. 7C 17/2011-52, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením odmietol súd prvého stupňa návrh navrhovateľov, ktorým sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia. Konštatoval, že podanie navrhovateľov bolo zmätočné a nebolo z neho zjavné, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a taktiež neboli riadne označení odporcovia, a preto ich vyzval uznesením zo dňa 01.07.2011, aby svoje podanie opravili a doplnili, zároveň ich poučil ako majú opravu vykonať, ako aj o následkoch neodstránenia väd podania. Nakoľko navrhovatelia svoje podanie neopravili ani nedoplnili v súlade s pokynmi uvedenými v uznesení a vady podania neodstránili ani na informatívnom výsluchu dňa 28.08.2013, postupoval podľa § 43 ods. 2 O.s.p. a podanie navrhovateľov odmietol, nakoľko ich podanie zostalo naďalej zmätočné, nepresné a neurčité, nebolo na jeho základe možné zistiť, na základe akých skutočností sa navrhovatelia domáhajú svojich nárokov od odporcov, ktorých navrhovatelia nedostatočne označili tak, že nebolo možné určiť účastníkov konania a ani výšku peňažných súm, ktorých sa od odporcov domáhajú, a preto nebolo možné ustáliť výšku konečnej sumy, ktorej sa od jednotlivých odporcov domáhajú. Vzhľadom na uvedené uzavrel, že išlo o také vady konania, pre ktoré nebolo možné pokračovať v konaní, nakoľko nebolo možné určiť účastníkov konania a ani predmet sporu.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovatelia domáhajúc sa zaplatenia sumy 2.287,37 eur dôvodiac tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonali navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V podanom odvolaní argumentovali porušovaním zásady rovnakého zaobchádzania, poukazovali na korupciu, klientelizmus, nekalé praktiky, obštrukcie a ich okrádanie podvodmi. Uviedli, že ich ukradnuté peniaze nešli na pôžičky, ale na odmeny páchatel'ov, namietali rozsudok Okresného súdu Malacky, na základe, ktorého museli bezdôvodne zaplatiť Inkasu pohľadávok Lučenec s.r.o. za II. vlnu kupónovej privatizácie, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorý vydala JUDr. Oľga Grešová. Záverom žiadali odškodné 35.000,- eur.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods.1 O.s.p. v medziach dôvodov podaného odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné.

Konanie sa začína na návrh, ktorý je procesným úkonom, ktorým sa navrhovateľ obracia na súd, aby o jeho veci autoritatívne rozhodol. Návrh má okrem všeobecných náležitostí podľa § 42 ods. 3 O.s.p. obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p. Existencia riadneho návrhu je základnou podmienkou pre začatie občianskeho súdneho konania, a preto súd v prvom rade musí skúmať, či návrh spĺňa zákonom stanovené náležitosti. Ak zistí, že návrh nemá predpísané náležitosti, teda je neúplný alebo síce má požadované náležitosti, ale tieto, prípadne niektoré z nich sú uvedené nepresne, neurčito alebo nezrozumiteľne, teda je nesprávny, je povinný vyzvať účastníka na doplnenie alebo opravu návrhu s následkom odmietnutia podania. Základnou zložkou návrhu je tzv. žalobný nárok, ktorým navrhovateľ stanovuje predmet konania a tým aj rozsah súdnej ochrany; žalobný nárok je vymedzený petitom a skutkovým odôvodnením. Posúdenie skutkových okolností podľa určitej právnej normy je povinnosťou súdu (iura novit curia), ktorý skúma, či platné právo umožňuje, aby na základe navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu, mohlo byť nároku ním uplatňovanému vyhovieť; navrhovateľ nie je povinný uplatnený nárok kvalifikovať po právnej stránke.

Z petitu návrhu musí byť nepochybne zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha, teda ako žiada, aby súd vo veci rozhodol, a preto musí byť úplný, presný, určitý a zrozumiteľný tak, aby súd jednoznačne vedel, o čom má konať a rozhodnúť. Súd je totiž v občianskom súdnom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, viazaný návrhom, a teda nesmie účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než aké sú navrhované, musí žalobný petit svojím rozhodnutím úplne vyčerpať a nesmie ho prekročiť, s výnimkou prípadov stanovených v ust. § 153 ods. 2 O.s.p. Petit návrhu je nesprávny vtedy, ak vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností je neúplné, nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné do takej miery, že prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok jeho nevykonateľnosť z materiálneho hľadiska, čím by s takýmto rozhodnutím nebolo možné spájať právne účinky, ktoré navrhovateľ začatím konania sledoval. Požiadavku, aby z návrhu bolo jasné, čoho sa navrhovateľ domáha, nemožno však vykladať tak, že by navrhovateľ bol povinný urobiť súdu návrh na znenie výroku rozsudku, zákon totiž neukladá formulovať znenie výroku rozsudku, keď jeho dikcia uvádza, že musí byť z návrhu zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Občiansky súdny poriadok totiž v ustanovení § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby navrhovateľ po formálnej stránke do najmenších podrobností a detailne formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia; je postačujúce, ak navrhovateľ v návrhu vyjadrí podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha a súd je povinný formulovaný petit posudzovať z obsahového hľadiska. Navrhovateľ uvedie čoho sa domáha vtedy, ak v návrhu presne, určite a zrozumiteľne označí (tak, aby bolo možné z obsahu návrhu bez pochybností dovodiť) povinnosť, ktorá má byť odporcovi rozhodnutím súdu uložená alebo spôsob určenia právneho vzťahu či práva. Pokiaľ je predmetom petitu nároku peňažné plnenie, je potrebné uviesť výšku peňažného plnenia, na ktoré žiada odporcu zaväzať, hoci len v približnej sume. Ak je predmetom plnenia individuálne určená vec, je potrebné ju náležite identifikovať tak, aby nebola zameniteľná s inými vecami toho istého druhu.

Podaným návrhom zároveň navrhovateľ vymedzuje rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej), ktoré predstavujú údaje, nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť, a preto sa ukladá navrhovateľovi uviesť v návrhu na začatie konania také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v petite svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke. Samotný petit musí logicky vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností, a v prípade, ak vychádza z iných, v návrhu neuvedených okolností, a kedy preto nemožno vyvodiť, na základe čoho má súd o návrhu rozhodnúť, je tiež petit nesprávny, i keď sám o sebe je presne, určite a zrozumiteľne formulovaný. Nesprávnym však nie je žalobný petit, ktorému nie je možné vyhovieť, pretože nie je v súlade s hmotným právom alebo ak navrhovateľ uviedol jeho znenie v omyle, napríklad o hmotnoprávnej kvalifikácii uplatneného nároku.

Možno preto uzavrieť, že v sporovom konaní stíha navrhovateľa zodpovednosť za voľbu návrhu, za jeho obsah a za formuláciu petitu, súd je povinný ho len poučiť v intenciách jeho procesných práv a povinností, nemôže však za navrhovateľa vykonať priamu vecnú formuláciu návrhu výroku rozsudku a vymedziť za neho relevantný skutkový dej, či poučiť ho o vhodnosti voľby toho - ktorého návrhu v konkrétnom prípade.

V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia označili v návrhu na začatie konania ako účastníkov konania na strane odporcov X/ T. L. W., U. Okresného P. L., X/ I. L. Š., Q. U., Q. D. L. U. U. P. P., J..P., X/ L. T., Q. P.R. A. Okresného P. L.. Takéto označenie odporcov menom, priezviskom, bez uvedenia aspoň bydliska, nemožno považovať za úplné, a teda za dostatočne presné a určité tak, aby nevznikli pochybnosti o tom, kto má vystupovať ako účastník konania na strane odporcov 1/ až 3/. Z podaní navrhovateľov rovnako nebolo jasné zaplatenia akej sumy od ktorého z odporcov sa domáhajú, na základe akých rozhodujúcich skutočností.

Vzhľadom na takéto nedostatočné označenie odporcov, nezrozumiteľnosti v opise v rozhodujúcich skutočnosti a nejasný petit návrhu, nebolo možné považovať návrh navrhovateľov, z hľadiska jeho zákonných náležitostí obsiahnutých v ust. § 79 ods. 1 O.s.p., za riadny.

Súd prvého stupňa venoval dostatočnú pozornosť týmto vadám podania a správne postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval navrhovateľov na ich odstránenie. Odvolací súd poznamenáva, že zodpovednosť za riadne označenie odporcov znášajú navrhovatelia, ktorí sú povinní vynaložiť všetko potrebné úsilie na ich správne a úplné označenie a nie je povinnosťou súdu za navrhovateľov tieto údaje zisťovať ani ich v návrhu za nich doplňovať a suplovať tak nedostatok ich aktivity v konaní, pretože takýto postup súdu v konaní by už prekročoval zákonný rámec jeho poučovacej povinnosti danej ustanovením § 5 ods. 1 O.s.p., a v konečnom dôsledku by viedol k zvýhodneniu procesného postavenia navrhovateľov a k porušeniu princípu rovnosti účastníkov v konaní (§ 18 O.s.p.).

Vzhľadom na to, že navrhovatelia vady svojho podania neodstránili na výzvu súdu prvého stupňa a ani následne na informatívnom výsluchu, postupoval súd prvého stupňa správne, pokiaľ podanie navrhovateľov podľa § 43 ods. 2 O.s.p. odmietol, nakoľko pre uvedené vady podania nebolo možné ďalej v konaní pokračovať s takto neúplne označenými odporcami a nedostatočne vymedzeným predmetom konania.

Z pohľadu uvedených záverov sa súd prvého stupňa nedopustil žiadneho procesného pochybenia, ktoré by malo za následok odňatie možnosti navrhovateľom konať pred súdom.

Záverom odvolací súd považuje za potrebné dodať, že právo na súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy SR nie je absolútne, ale podlieha určitým obmedzeniam stanovených zákonom a k jeho realizácii môže dôjsť až po splnení zákonom predpokladaných podmienok, z ktorých jednou je aj podanie riadneho a úplného návrhu na začatie konania. Súd prvého stupňa teda konal tak, ako mu to ukladá zákon, a preto nemohol porušiť základné právo navrhovateľov priznané im článkom 46 Ústavy SR, ak navrhovatelia nespĺnili jednu zo zákonných požiadaviek, ktorou sa podmieňuje vznik práva na prístup k súdu.

So zreteľom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa odmietol podanie navrhovateľov po tom, čo títo na jeho výzvu neodstránili vady svojho podania, rozhodol vecne správne, a pretože vytýkané nedostatky nimi neboli odstránené ani v podanom odvolaní, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.